

Mietteitä morrivavan painavammasta päästä

Lauantai 5.3.

Hupipilkillä kalakummipojan kanssa Saimaalla. Käyttämäni kalusto on aivan jotain muuta kuin morria – suurehko Sepe-pilkki ketjukoukulla ja silmäsyötillä maustettuna, kamraatilla astetta kevyemmät sekakalaa paremmin pyytävät tapsionget.

Seikkailemme tuulisissa salmissa muutaman tunnin saaden pientä kalaa sieltä täältä. Isompia ei juuri kuulu, saan pari reilun sadan gramman kalaa ja karkuutan noin puolikiloisen. Puolen kolmen maissa kalastuskiintiömme tulee täyteen tuolta päivältä, jätämme tällä kertaa pienet ahvenet ja särjet kettujen ja korppien talviavuksi ja ne parit suuremmat tungen takaisin avantoon.

Kämpillä kampeet sulamaan, iltalenkki koiran kanssa sekä sopiva annos penkkiurheilua kilpailuvalmisteluiden lomassa. Itse valmisteluhommat eroavat ”tavallisten” pilkkikilpailuiden vastaavista aika tavalla; kalusto on kaiken kaikkiaan astetta kevyempää ja mäskipussit on kaivettava kesän jäljiltä esiin ja laitettava kyytiin huomista varten. Harmikseni huomaan 0,10-millisen siiman loppuneen kesäkalastushommissa ja ”joku” on unohtanut hankkia sitä talveksi lisää. Siispä en uusi siimoja kolmeen vapaan...

Sunnuntai 6.3.

Varhaisaamun tunnit eivät ole luodut minua varten. Kaurapuurot ja kahvia naamariin, pilkkikampeet takapenkille ja tähtinokka kuskeineen tietä nielemään. Reilun puolentoista unenpöpperöisen autoilutunnin päätteeksi saavun Nastolaan, kilpailupaikka sijaitsee Kymijärvellä. Reilu satapäinen kilpailuporukka alkaa olla jo lähtökuopissaan. Tuttuja suurin osa, ympäri Suomea, etäisimmät ovat saapuneet Lapista saakka.

Tänäänkin tuulee navakasti, pohjoisesta ja pienen pakkasen kera. Teen tarvittavat syöttiostokset ja kiskon vähintäänkin riittävän monta vaatekerta päälleni. Kainulaisen Martti avaa kilpailun ja ohjeistaa tarpeelliset seikat. Tänä vuonna Morri-SM kilpaillaan ensimmäisen kerran MM-säännöillä, aikaisemmista SM:n säännöistä poiketen nyt saa hallita kahta avantoa samanaikaisesti ja avannot on merkittävä merkkikyltillä. Ja erät ovat kolmen tunnin mittaisia aiempien 2,5-tuntisten sijaan.

1.erä

Ryntäämme reilun neljänkymmenen miehen voimin merkistä kilpailuruutuun vastatuulesta piittaamatta. Kalusto jäälle ja porauslupaa odottamaan. Osa porukkaa iskeytyy rajamerkkien tuntumaan muiden hakeutuessa sekalaiseen muodostelmaan ympäri ruutua. Aloituksen jälkeisinä minuutteina ei juuri kukaan näy kaloja saavan ja alkuryntäilyn jälkeen tilanne rauhoittuu. Mäskään kahteen ensimmäiseen merkkiaamaani avantoon pienellä määrällä houkutinainetta, pudotan pyydön veteen ja alan nykyttämään.

Reilun kymmenen minuutin jälkeen olen vielä nollilla. Näen muutamia kaloja nostettavan ruudun keskivaiheilta ja siirryn sinnepäin. Taas kaksi reikää poraten ja syöttäen ja uutta yritystä. morrin irrottua pohjasta saan heti nopean tärpin ja tartutan pikkuahvenen. Seuraavaksi muutama pikkukiiski, sitten taas ahven. Seuraava puolituntinen menee suurin piirtein samalla kaavalla ja samoin näyttää käyvän lähimmillä vieruskavereillakin. Tämän jälkeen saaliskalasto muuttuu omalla kohdallani yksinomaan kiiskeksi. Muutama pikkusärki nousee yllättäen kiiskien seasta mutta en joko onnistu niitä enempää houkuttelemaan tai sitten niitä ei vain ole tässä enempää. Pakko siis tyytyä pikkupiikkikäisiin ja koettaa naaria niitä mahdollisimman monta pakin pohjalle. Syönti on lähes tauotonta ja hetkittäin kalastus tuntuu ensimmäistä kertaa tänä talvena jopa mukavalta!

Vaikka selän puolelle tohisee raju pohjoistuuli, niin metsän rajasta kurkkiva aurinko kuitenkin jo lämmittää pilkkijöiden naamapuolta lempeästi. Pilkin perinteisen tyylin vavalla, niistä yhteen tuli sidotuksi näille kaloille sopivin morri. Viimeisellä puolituntisella onnistun yhdessä tuulen kanssa aikaansaamaan kunnon siimasopan ja uutta viritystä sitoessa menee varmasti useampi kiiski ohi saalispussin. Uusilla, kihartumattomilla siimoilla olisi voinut selvitä sotkuitta...

Jälkeenpäin ajatellen kolmetuntinen kului nopeasti koska oli koko ajan tapahtumia. Vajaan kahdeksansadan gramman kiiskiryöpäs riittää kymmenenteen sijaan tässä porukassa. Väliajan analyysi paljastaa mm. sen että harppasin aloituksessa vaivaiset kymmenisen metriä parhaiden paikkojen ohi – rajaviivan vierellä ruudun itäreunasta ja kaakkoisnurkasta vedettiin erän suurimmat tulokset. Kiiskien ohella kaikki nelinumeroiseen grammamäärään ylittäneet kilpailijat olivat saaneet myös reilusti särkiä ja pikkuahvenia. Ne olivat kiiskejä painavampia ja kerryttivät saalispainoa huomattavasti paremmin. Erän paras tulos oli yli kolme kiloa.

Pikainen kenttärüokailu omilla eväillä, pientä välineiden hienosäätöä ja takaisin kilpailualueelle.

2.erä

Itäpäiväerään osallistuu vähemmän kilpailijoita kuin aamulla, muutamat ovat keskeyttäneet leikin. Sää on ehkä hienokseltaan lauhtunut mutta tuuli on vastaavasti yltynyt. Juoksukilpailut aluksi ja sitten itse asiaan.

Teen jälleen kaksi avantoa lähelle uuden ruudun kaakkoista kulmaa. Houkutinaiset perään ja pilkkimään. Alku on aamua lupaavampi, peli käynnistyy kylläkin kiiskellä mutta seuraavat saaliit ovat mukavankokoisia särkiä. Kilpailun edetessä historia alkaa huolestuttavasti toistaa vahvasti itseään – särjet kaikkoavat ja kiisket aloittavat sähäkän syönnin. Lähes joka pudotuksella saan tärpin sekä kalan. Näistä ei vain kerry painoa, ei mahda mitään. Eikä pysty enää siirtymään parempaan paikkaan.

Moni muu onnistuu särkien kanssa paremmin. Aika vierähtää nytkin yllättävän nopeasti, mutta voin omalta kohdaltani myöntää nyrkkeilytermejä käyttäen ”kellon pelastaneen” pelin. Kökötettyäni samoilla sijoillani koko jälkimmäisen erän aloin tuntea kropassani sangen epämiellyttäviä tunteita. Selkä jumitti ja jonkin aikaa ”kadoksissa” ollut iskiashermokin ilmoitteli jälleen olemassaolostaan. Kova laji on tämäkin, sitä ei käy kiistäminen.

Iltapäivän rutistus tuotti minulle enemmän sekä saalisgrammoja että pisteitäkin (18). Aamun tapaan epäonnistuminen ruutuun sijoittumisessa maksoi turhan monta sijaa. Iltapäivällä en kokenut välinerikkoja eikä hommaa haitannut juuri muu kuin tuo kirkaskylkisten kalojen lähes totaalinen missaaminen. tasapaksu suoritus, yhteispisteeni riittivät kymmenenteen sijaan miesten sarjassa.

Miesten sarjassa sijoitukset ratkesivat tällä kertaa henkilökohtaisten taitojen ja oikean (vaiko onnekaan?) ruutuun sijoittumisen yhteisvaikutuksella ja siinä mielessä kilpailu oli tasaisempi kuin monet aikaisemmista. Mitalisijoille yltäneiden nimilistalla esiintyi yksinomaan ennenkin näissä karkeloissa pärjänneitä kalastajia, joten huonommille ei tullut tänäänkään hävittyä.

Onki-Team hoiti Martin johdolla järjestelyt ja tulospalvelu toimivat mutkattomasti. Kiitos järjestäjille ja lämpimät onnittelut mitalisteille!

Terveisin Kimmo Hyvärinen, keskiverto